

دوشنبه ۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۸
 سال یازدهم - شماره ۱۴۶۴

www.sepehrpress.com

در میزگرد اوتیسم سپهر غرب بررسی شد:

سر نوشتی در هاله‌ای از ابهام، سهم کودکان اوتیسم

نگهداری موقت بیماران اوتیسم بود تا بتوانند برای جسداسدت در شبانه‌روز فرزندانشان را در این مراکز نگهداری کنند؛ چراکه راه‌اندازی چنین مراکزی می‌تواند به جلوگیری از فرسایش خانواده‌ها به‌ویژه خانواده‌های تک‌والد، کمک‌های شایانی کند.

این مطالبه پاسخ مثبت معاون امور توان‌بخشی بهزیستی استان همدان را دریافت کرد و سپس موضوع اشتغال این افراد مطرح شد.

افراد دارای اختلال اوتیسم تا ۱۶ سالگی می‌توانند از خدمات مراکز اوتیسم استفاده کنند و پس از این سن، به‌نوعی رها می‌شوند. اگرچه بخشی از کارگاه‌های آموزشی برای کودکان دارای اختلالات طیف اوتیسم برپاست، اما آموزش‌های آن‌ها نسبت به قبل کمتر و حضورشان در مراکز کم‌ترگ می‌شود و این امر دغدغه اصلی والدین این افراد است. از سویی افراد دارای اختلال طیف اوتیسم در بزرگسالی با چالش‌های جدی روبرو می‌شوند که سد راه اولیه آن‌ها، چیزی نیست جزء اشتغال!

بدین‌ترتیب در بخش سوم (بخش آخر) مسائل مطرح‌وه در این میزگرد، به سراغ این دو موضوع می‌رویم. معاون امور توان‌بخشی بهزیستی استان همدان (فریدالدین حجت‌الاسلامی) با اشاره به اینکه پس از غربالگری‌های اوتیسم اگر کودک مبتلا به این اختلال شناسایی شود، پرونده‌اش به کمیسیون پزشکی سازمان بهزیستی می‌رود و درصورت تأیید این فرد زیر پوشش خدمات توان‌بخشی سازمان قرار می‌گیرد، عنوان کرد: هزینه هر کودک مبتلا به اختلال اوتیسم اگرچه ماهانه حدود ۴۶۰ تومان است، اما سهم والدین دراین‌بین ۲۰۵ هزار تومان می‌شود.

معاون امور توان‌بخشی بهزیستی استان همدان (فریدالدین حجت‌الاسلامی) با اشاره به اینکه پس از غربالگری‌های اوتیسم اگر کودک مبتلا به این اختلال شناسایی شود، پرونده‌اش به کمیسیون پزشکی سازمان بهزیستی می‌رود و درصورت تأیید این فرد زیر پوشش خدمات توان‌بخشی سازمان قرار می‌گیرد، عنوان کرد: هزینه هر کودک مبتلا به اختلال اوتیسم اگرچه ماهانه حدود ۴۶۰ تومان است، اما سهم والدین دراین‌بین ۲۰۵ هزار تومان می‌شود.

مدیر مرکز اوتیسم همدان (سمانه صناعی) نیز با تأکید بر اینکه در حال حاضر ۳۳ نفر در مرکز اوتیسم روزنه همدان فعالیت دارند، اظهار کرد: این افراد که تخصص‌های کاردرمانی، گفتاردرمانی، روان‌شناسی، روان‌پزشکی و غیره دارند، آماده خدمات‌رسانی به کودکان دارای اختلالات طیف اوتیسم هستند و اکنون به‌جزء این مرکز، در استان همدان کلینیک مباشر نیز ارائه خدمات می‌کند؛ اما مشکل اینجاست که کلینیک مذکور تابستان‌ها تعطیل بوده و بیشتر افراد ارائه‌دهنده خدمات آن نیز طرح دانشجویی خود را می‌گذرانند و همین مداوم عوض شدن مربی‌های این کودکان، خود مشکل‌زا است و به کودکان دارای اختلال اوتیسم آسیب می‌زند. از سویی باید بگوییم یکی از خواسته‌هایمان این است که بیماران اوتیسمی در خارج از نوبت معاینه شوند و پزشکان و دندان‌پزشکانی در همدان آشنا به اوتیسم باشند.

”موازی‌کاری به بچه‌های اوتیسم آسیب می‌زند
 صناعی با تأکید بر ضرورت اطلاع‌رسانی به والدین، از ارائه بسته‌های مداخله خانواده‌محور خبر داد و گفت: در زمینه مناسب‌سازی محیط

سپهرغرب، گروه اجتماعی – شکبیا کلپوبند: آینده مبهم کودکان دارای اختلال اوتیسم یکی از بزرگ‌ترین دغدغه‌های والدین این افراد است؛ چراکه در کشورمان ج‌سای حرفه‌آموزی، مشاغل حمایتی و توان‌بخشی‌های حرفه‌ای خالی بوده و کودکان دارای اختلال اوتیسم فقط تا سن ۱۶ سالگی می‌توانند از خدمات مراکز اوتیسم بهره‌مند شو‌وند و پس از آن به‌نوعی رها می‌شوند، بی‌آنکه حرفه‌ای آموخته باشند و در دنیای بیرون کارمای‌ی چشم‌انتظارشان باشد.

بسیاری از والدین زمانی که فرزندشان علائم خاصی از خود نشان می‌دهد، سعی می‌کنند نسبت به آن بی‌توجه باشند و حتی در برابر نظرات دیگران مقاومت می‌کنند، به‌واقع معدود والدینی هستند که حرکات، گفتار و رفتار فرزندشان را مداوم رصد می‌کنند و در جهت بهبود وضعیت آن قدم برمی‌دارند.

اختلال اوتیسم یکی از مسائلی است که بسیاری از افراد هنگام مواجه شدن با آن به سبب عدم آگاهی، از کنارش به‌راحتی می‌گذردن و یا حتی برچسب‌های غلطی به این کودکان می‌زنند. دنیای امروزمان که از گوشی‌های همراه متصل به اینترنت پر شده است، می‌تواند در این زمینه یاری‌گر باشد تا به‌واسطه آن کمی سطح اطلاعات خود را بالا ببریم (البته اگر مد به دنبال مسائل جزئی‌دیگر و چرخیدن در شبکه‌های اجتماعی نباشیم).

آگاه نبودن والدین از یک‌سو و پذیرش شدن اجتماعی این افراد از سوی دیگر، باعث می‌شود که درنهایت با مطالبه‌گر نبودن والدین و عدم پذیرش این افراد از سوی کارفرمایان روبرو شویم. مطالبه‌گر نبود والدین کودکان دارای اختلال اوتیسم باعث می‌شود که نیازهای آن‌ها به گوش مسئولین و حتی خیرین نرسد و از طرفی کودکانشان وارد مرحله توان‌بخشی حرفه‌ای اشتغال‌محور نشوند و آینده‌شان در سیاهی فرو رود.

در این راستا میزگردی پیرامون اختلال طیف اوتیسم با هدف اطلاع‌رسانی و آشنایی با زندگی خانواده‌هایی که فرزندانشان مبتلا به اوتیسم است، در دفتر روزنامه سپهرغرب برگزار شد تا لایه‌های پنهان زندگی این کودکان با نگاه به سرنوشتشان، دیده شود؛ در این میزگرد معاون امور توان‌بخشی بهزیستی استان همدان (فریدالدین حجت‌الاسلامی)، مدیر مرکز اوتیسم همدان (سمانه صناعی) و دو تن از والدین درگیر با این اختلال (حامد الماسی و افسانه بهمنی) با یکدیگر به محبت نشستند.

بخش نخست این میزگرد با تأکید بر ویژگی‌های کودکان دارای اختلالات طیف اوتیسم و وضعیت آنان در استان همدان و بخش دوم ان مبتنی بر مطالبات والدین این کودکان پیش رفت که در این خصوص والدین تأکید اصلی‌شان بر راه‌اندازی مرکز

سپهرغرب، گروه اجتماعی: محققان دریافته‌اند که دختران در سنین بین ۴۰۱۰سالگی به‌طور محسوسی دچار ضعف اعتمادبه‌نفس می‌شوند. طبق این تحقیقات دختران در آغاز سنن مدرسه و شروع دبستان خودپنداره (تصور آن‌ها از خود) بالاتر و اعتمادبه‌نفس بیشتری نسبت به پسران دارند، درحالی که طی سال‌های پایانی دبستان و آغاز دوران نوجوانی، این نسبت برعکس شده و دختران دچار ضعف و کاهش اعتمادبه‌نفس می‌شوند.

در مورد پسران مسئله کاملاً متفاوت است؛ برحسب نیازهای زنانه، مادران حس می‌کنند باید به پسرشان کمک کنند و پا و را بسیار مورد ناز و نوازش قرار دهند. درحالی که فراموش می‌کنند پسران حتی اگر کوچک باشند، دوست دارند خودشان از عهده مشکلاتشان بربیایند. این کار به آنان اعتمادبه‌نفس می‌دهد، پسران مانند دختران نیاز به کمک بیش‌ازحد یا ناز و نوازش ندارند. این گزارش به شما می‌گوید دختران و پسران‌تان را چطور تربیت کنید:

تفاوت‌ها را بشناسید

تربیت یکی از مباحث مهم و چالش‌برانگیز خانواده‌ها است، اما در این میان اینکه تربیت دختران سخت‌تر است و یا پسران؟ سوالی است که نمی‌توان به‌طور دقیق به آن پاسخ داد؛ اما نکته‌ای که نباید به هیچ شرایطی از نظر دور داشت این است که در نحوه تربیت آن‌ها تفاوت‌هایی وجود دارد و به‌تناسب آن باید برخورد‌هایی مختلف اعمال شود.

تفاوت در بازی: یکی از تفاوت‌ها به بازی پسران و دختران برمی‌گردد. پسر‌ها دوست دارند تکاپوی بیشتری داشته باشند و اسباب‌بازی‌های پُرسِدا و پُرزرق‌وبرق را ترجیح می‌دهند، مثل اتومبیل‌های اُژپردار. پسر‌ها کمی بی‌احتیاط‌اند و در بازی‌ها گاهی خراب‌کاری می‌کنند و برای همین والدین باید بر بازی پسر‌ها نظارت داشته باشند؛ اما دختر‌ها معمولاً بازی‌های آرام‌تر را ترجیح می‌دهند، آن‌ها بازی ذاتی به پسرستانی از دیگران دارند و به همین دلیل به بازی با عروسک و حیوانات خانگی علاقه نشان می‌دهند، دختران هنگام صحبت با اسباب‌بازی‌هایشان از تعارفات ملایم و تک‌گویی استفاده می‌کنند که متضاد شیوه ارتباطی بیشتر پسر‌ها زمان بازی است.

تفاوت‌های گفتاری: این نکته را در نظر داشته باشید که ارتباط برقرار کردن‌تان با توجه به اینکه پسر دارید یا دختر، متفاوت باشد. دختران معمولاً زودتر یاد می‌گیرند که حرف بزنند و تمایل بیشتری به حرف زدن نشان می‌دهند، آن‌ها از گوش دادن به صحبت‌های پدر و مادرشان لذت می‌برند و معمولاً به‌طور مفصل

برای کودکان اوتیسم بایستی همه دستگ‌ا‌ه‌ها با یکدیگر وارد کار شوند و تا زمانی که عزمی جدی دراین‌بین نباشد، راه به جایی نخواهیم برد؛ چراکه می‌تواند به جلوگیری از فرسایش خانواده‌ها به‌ویژه خانواده‌های تک‌والد، کمک‌های شایانی کند. این مطالبه پاسخ مثبت معاون امور توان‌بخشی بهزیستی استان همدان را دریافت کرد و سپس موضوع اشتغال این افراد مطرح شد.

وفی با تأکید بر اینکه راه‌اندازی مرکز نگهداری موقت این کودکان که از مطالبات اصلی والدین است را قبول دارم اما نگاهمان باید خانواده‌محور نیز باشد، افزود: می‌توان به نگهداری از این کودکان در خانه خود مددجویان فکر کرد و برای مسائل و مشکلاتشان ورودی مناسب داشت؛ هزینه‌سان در سال جاری به این موضوع نیز توجه خواهیم کرد. حجت‌الاسلامی با تأکید بر ضرورت هم‌فرازی دستگاه‌ها و احساس مسئولیت در قبال افراد دارای نیاز‌های خاص، اظهار کرد: حضور والدین کودکان دارای اختلال طیف اوتیسم بایستی پُرنرگ‌تر باشد و امیدوارم تا بسا فراهم کردن زمینه‌هایی برای آموزش این کودکان در سنین بالاتر از ۱۶ سالگی، بتوانیم قدمی در این مسیر برداریم.

معاون امور توان‌بخشی بهزیستی استان همدان با اشاره به حضور تسهیل‌گران سازمان بهزیستی همدان در مناطق دورافتاده، عنوان کرد: سعی داریم تا آموزش و اطلاع‌رسانی‌هایمان را در نقاط روستایی و دورافتاده همدان ارائه دهیم.

”خیرین بچه‌های اوتیسم را کنار گذاشته‌اند

مدیر مرکز اوتیسم همدان پس از صحبت‌های پدر ایلیا الماسی (یکی از کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم) مبنی بر مناسب نبودن برخورد برخی از مددکاران، عنوان کرد: حوزه مددکاری بچه‌های اوتیسم جای کار بیشتری دارد، چراکه پرونده‌های توان‌بخشی در استان بسیار زیاد است؛ از سویی بحث خیرین دراین‌بین مطرح بوده، گویی خیرین بچه‌های اوتیسم را کنار گذاشته‌اند و جایشان خالی است.

وی در این خصوص به بچه‌هایی اشاره کرد که در پی فقر اقتصادی والدینشان، تنها غذایی که در طول روز می‌خورند، همان میان‌وعده‌ای است که در مرکز اوتیسم به آن‌ها داده می‌شود!

لزوم تبدیل اوتیسم به یک بیماری خاص

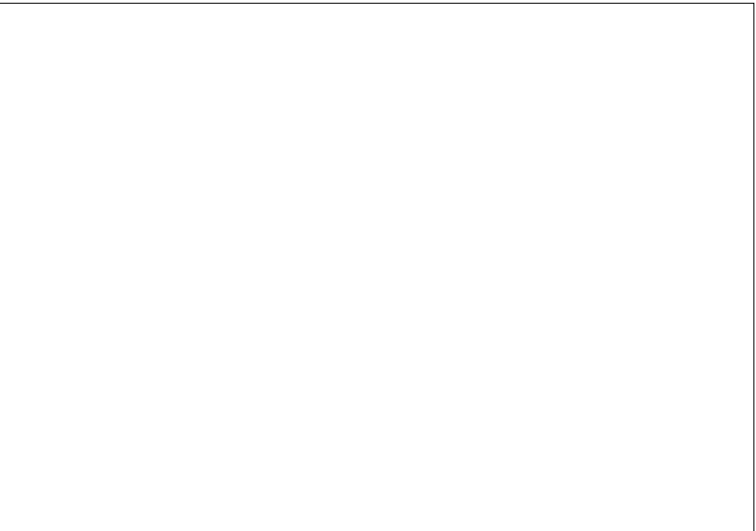
حامد العاسی در ادامه به‌عنوان تنها والد ایلیای مبتلا به اختلال مذکور از اینکه اوتیسم در دریافت خدمات درمانی جزء بیماری‌های خاص محسوب نمی‌شود، گلایه کرد و گفت: اوتیسم در سال ۱۳۹۷ جزء بیماری‌های خاص محسوب می‌شد، اما در سال ۱۳۹۸ دیگر جزء بیماری‌های خاص نیست!

مدیر مرکز اوتیسم همدان نیز با خنده‌ای تلخ در این خصوص گفت: سازمان تعزیرات حکومتی

۱

اجتماعی

sepehrgarb.news@gmail.com

همدان نیز به ما گوشزد کرده که برگه‌هایی با مُهرتان برای بیمه نباید ببینیم! صنایعی درخصوص مطالبه اصلی افراد مبتلا به اوتیسم، به بحث شغل اشاره کرد و گفت: این افراد در محیط‌های استاندارد می‌توانند فعالیت داشته باشند، اما اکنون در کشورمان حرفه‌آموزی خاص اوتیسم نداریم؛ همچنین آموزش‌های آن‌ها نباید قطع شود، چراکه این افراد امکان پس‌رفت دارند. **”والدین کودکان مبتلا به اوتیسمم کشش آهنی بی‌بوند**

پدر ایلیا در ادامه خطاب به والدین کودکان مبتلا به اوتیسم گفت: باید صبر داشته باشید و وی با ناراحتی بیسان کرد: من همه کاری برای ایلیا انجام می‌دهم، اما مردم زمانی که شیفت‌های او را می‌بینند، به من می‌گویند که برای بچجات از شرکت گوگل، شرکت کم‌دی سنترال و بجزر، شهرداری‌ها، مدارس و مراکز خیریه غیر انتفاعی. در کشورمان نیز می‌توان پیرامون این موضوع قدمی برداشت؛ حال که در سراسر دنیا این افراد تا سن ۲۱ سالگی تحت فرایندهای آموزشی ویژه اوتیسم قرارمی گیرند و پس از آن هم ر‌ها نمی‌شوند و وارد بازار کار می‌شوند، جا دارد که ما نیز آستین بالا بزنیم و قدم در این مسیر بگذاریم تا باشخی برای چشم‌ها و قلب‌های نگران والدین این کودکان داشته باشیم.

حمایت‌ها و آموزش‌ها پس از اتمام مدرسه، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ چراکه بالا رفتن دوره‌های بیکاری و فقدان اشتغال افراد دارای اوتیسم (مخصوصاً در گروه دارای عملکردهای سطح بالا)، می‌تواند عاملی برای افزایش میزان افسردگی و مشکلات روانی بین افراد این گروه باشد و این عامل علاوه بر افسردگی، می‌تواند در کم شدن میزان اعتمادبه‌نفس آن‌ها نیز نقش مهمی داشته باشد و ب‌لحند را به زندگی خانواده‌هایشان بازگرداند. به امید روزی که دستگ‌ا‌ه‌های مربوطه، خیرین و سازمان‌های مردم‌نهاد در این زمینه ورود کنند و سرنوشت این کودکان را از تاریکی به سمت روشنایی سوق دهند.

با هو یاد دهید. به نیازهای فرزندتان توجه نشان دهید و طوری وانمود نکنید که نمی‌دانید او چه می‌خواهد و یا چه احساسی دارد. اگر برآورده کردن نیاز و خواسته او فعلاً برایتان مقدور نیست، این را به او بگویید تا دست‌کم بداند که از درک او غافل نشده‌اید. **”در تربیت پسران به این موارد توجه کنید**
 در تربیت پسران و دختران باید مواردی را در کنار راهکارهای عمومی در نظر بگیریم تا در آینده مردان و زنان مناسب با زندگی اجتماعی و فردی به جامعه تحویل دهیم.

به او کمک کنید تا برای حل مشکلاتش راه حلی پیدا کند؛ به او یاد دهید که اگر اتفاق بدی برای او رخ داد، نباید بیش‌ازحد آن را ادامه دهد و روی مشکل تمرکز نکند. پسر‌ها بیش از تمرکز روی احساس خود، روی مشکل تمرکز می‌کنند و وظیفه والدین این است که از زندگی عاطفی پسران خود محافظت کنند. بخشی از مسئولیت والدین در تربیت پسر‌ها این است که به آن‌ها آموزش دهند عواطفی همچون درد، غم، خشم یا ترس، حواسی هستند که گاه به‌سرعت از بین نمی‌روند و این امر خوب بوده، دانستن همین موضوع به کودکان کمک می‌کند تا احساس بهتری داشته باشند.

به کودکان همدلی را آموزش دهید؛ همدلی یک مهارت ارزشمند اجتماعی است که به شما کمک می‌کند احساس دیگران را درک کنید و از انجام کارهایی که ضرر هستند، خودداری ورزید. این یکی از بهترین اصول تربیتی است که والدین باید به کودکان خود آموزش دهند؛ اما مطالعات نشان می‌دهد که متأسفانه مادران امروزی این اصل را از یاد برده‌اند.

او را به خواندن رمان تشویق کنید؛ پژوهشگران معتقدند قسمت‌هایی از مغز که ما برای درک چگونگی احساس شخصیت‌های داستانی از آن استفاده می‌کنیم، همان قسمتی است که احساس مردم واقعی را درک می‌کنیم، و هر قدر بیشتر از این بخش مغز استفاده کنیم، قوی‌تر می‌شود. حس او را نسبت به خودش تقویت کنید؛ هنگامی که مردی نسبت به خودش احساس خوبی دارد، این به معنای خودخواهی او نیست، بلکه او احساس اعتمادبه‌نفس، شایستگی و صلاحیت دارد و این دقیقاً همان چیزی است که شما از آینده پسران‌تان توقع دارید.

احترام گذاشتن به دیگران را به آن‌ها آموزش دهید؛ پسری که یاد می‌گیرد به شیوه‌ای دلسوزانه رفتار کرده و قوانین را رعایت کند، به بزرگ‌تر‌ها و دیگران نیز احترام می‌گذارد و به مردی تبدیل می‌شود که با شیوه‌ای محترمانه با دیگران برخورد می‌کند.

لوس و خودشیفته خواهیم داشت. دخترتان باید بیاموزد احساساتشان را به‌درستی ابراز کنند، بنابراین اگر با کلمات بدی احساسات خود را بیان می‌کنند، به آنان کلمات

و جملات جایگزین را آموزش دهید و خودتان نیز در بیان احساسات‌تان از جملات مشابهی استفاده کنید؛ این جملات باید صریح، محترمانه و منطقی باشند. از دخترانتان در موضوعات مختلف نظرخواهی کنید؛ از آن‌ها بخواهید وقتی در موقعیت ترس، اضطراب و یا فشار عصبی قرار می‌گیرند، درباره موضوع صحبت کرده و بگویند که چه احساسی دارند و به چه چیزی فکر می‌کنند.

انواع احساسات را به تفکیک ویژگی‌هایش به فرزندتان بیاموزد. خیلی از بچه‌ها (و حتی بزرگسالان) فرق بین خشم، تنفر، عصبانیت، ترس، اضطراب، غم، آزدگی و غیره را نمی‌دانند؛ به تعریف مشخصی از این احساسات برسید و راه ابراز و برطرف کردن آن‌ها را به فرزندتان آموزش دهید.

به دخترتان بگویید احساساتش ارزشمند است، به شرطی که باعث صدمه زدن به کسی نشود. به‌هیچ‌عنوان جلوی ابراز احساسات را نگیرد؛ اگر نیاز به گریه دارد، بگذارید گریه کند. اگر به درد دل کردن نیاز دارد، پای حرف‌های او بنشینید.

از احساسات خود با فرزندتان صحبت کنید، حسی می‌توانید هر دو دفترچه‌ایی برای بیان احساسات‌تان بخرید و روزانه در آن‌ها یادداشت کنید؛ همدلی کردن و شنیدن احساسات دیگران

روزنامه صبح **سپهر غرب** کشور

رفاه‌طلبی

عامل مهمی برای کم‌فرزندی

سپهرغرب، گروه اجتماعی: یک روانشناس تأکید کرد: می‌توان از طریق آموزش‌های قبل، بعد و حین ازدواج و رسانه‌ها، خانواده‌ها را نسبت به تبعات تک‌فرزندی آگاه کرده و موجب تغییر سبک زندگی فعلی شد؛ باید زوج‌ها را به فرزندآوری متمایل کرد.

علی‌اصغر احمدی درخصوص مسئله کم‌فرزندی گفت: کم‌فرزندی یا تک‌فرزندی پدیده‌ای است که از لحاظ تاریخی مسیر متفاوتی را طی کرده، این موضوع اوایل قرن بیستم که خانواده‌ها پُرجمعیت بوده و نظامی برای تولید مثل نداشتند، مطرح شد؛ درواقع آن زمان بدون هیچ‌گونه پیشگیری، خانواده‌ها اقدام به فرزندآوری می‌کردند که در برخی کشور‌ها اجمله آمریکا و ایران (پیش از انقلاب) نیز سیاستی برای کنترل مولید و محدود کردن آن به دو فرزند وضع شد. وی ادامه داد: این سیاست سال‌ها ادامه داشت تا اینکه حدود سال‌های ۸۰ تا ۸۴ احساس خطر کاهش مولید و بروز مشکل جمعیت احساس شد و به سوی برنامه‌ریزی‌ها جهت فرزندآوری حرکت کرد.

احمدی با بیان اینکه مسائل مهم‌تری اجمله اقتصاد و سبک زندگی در فرزندآوری مؤثر هستند، تصریح کرد: البته در حال حاضر مواردی اجمله اقتصاد و تفکر موجود در خانواده‌ها، تأثیر مهم‌تری نسبت به این سیاست‌ها بر روی فرزندآوری دارند.

این روانشناس با اشاره به افزایش روحیه رفاه‌طلبی که موجب کم‌فرزندی شده، عنوان کرد: متأسفانه امروزه جوانان ترجیح می‌دهند به تحصیل، پیشرفت و بهرموری شخصی خود از زندگی پرداخته و کمتر وارد چرخه فرزندآوری شوند؛ درواقع امروزه والدین ر‌فاه و فعالیت‌های خود را به رشد فرزندان ترجیح می‌دهند. احمدی با بیان اینکه اگر افراد به سطحی از رشد فکری در راستای نگرانی از کاهش جمعیت و آینده جامعه برسند می‌توان الگوی فرزندآوری را تغییر داد، تصریح کرد: البته این رشد فکری نیازمند رشد درونی، ارزشی و توجه به منافع جمعی خواهد بود.

ایسن روانشناس تأکید کرد: می‌توان از طریق آموزش‌های قبل، بعد و حین ازدواج و رسانه‌ها، خانواده‌ها را نسبت به تبعات تک‌فرزندی آگاه کرده و موجب تغییر سبک زندگی فعلی شد؛ باید زوج‌ها را به فرزندآوری متمایل کرد.

وی با بیان اینکه به بی گسترش بهداشت عمومی و امید به زندگی شاهد دوران پیری طولانی در جامعه هستیم، توضیح داد: یکی از راه‌هایی که می‌توان سبک زندگی خانواده‌ها را تغییر داد و آن‌ها را ترغیب به فرزندآوری کرد، آگاه‌سازی والدین از پیری طولانی‌مدت است و اینکه در آن دوران حمایت‌های مادی و معنوی به دلیل نبودن فرزند یا تعداد کم فرزندان، نخواهند داشت.

این روانشناس با اشاره به برخی تبعات تک‌فرزندی یا کم‌فرزندی، توضیح داد: تک‌فرزندی در نحوه بزرگ شدن کودکان نیز تأثیر منفی دارد، چراکه تک‌فرزندان در کانون توجه شدید دو نفر قرار گرفته و احساس محرومیت یا تقسیم حقوق خود با خواهر و برادر را حس نخواهند کرد. به علاوه این فرزندان از دوران کودکی همه‌چیز را متعلق به خود و افراد را در خدمت خود دانسته و این امر در بزرگسالی و ورود فرزندان به جامعه می‌تواند به آن‌ها آسیب وارد کند. احمدی یکی دیگر از این آسیب‌های تک‌فرزندی را نبود الگوی رفتاری برای فرزندان در فضای خانواده دانست و اظهار کرد: به علاوه داشتن خواهر و برادر موجب ایجاد احساس حمایت از دیگران و اخودگذشتگی می‌شود که تک‌فرزندان آن را کمتر حس خواهند کرد.

رنگ‌های تأثیرگذار بر هوش کودک

سپهرغرب، گروه اجتماعی: **انظر علم روانشناسی رنگ‌ها تأثیر شگفت‌انگیزی بر روح و روان افراد دارند، به همین دلیل امروزه به رنگ دکوراسیون اهمیت ویژه‌ای می‌دهند؛ بنابراین به لحاظ روانشناسی کدام رنگ‌ها برای دکوراسیون اتاق کودک مناسب‌تر هستند و باعث باهوش شدن فرزندمان می‌شوند؟**

شاید باورتان نشود اما انظر پژوهشگران رنگ اتاق کودک در باهوش شدن او تأثیرگذار است، قطعاً شما نیز دوست دارید فرزندى باهوش داشته باشید، پس مطالبی که در ادامه می‌آید را بخوانید: رنگ اتاق کودک بر هوش، احساسات، اعتمادبه‌نفس و رفع ی‌ی‌فرای کودکان دختر و پسر تأثیر می‌گذارد؛ پس اگر قرار است برای آن فرزندان یک رنگ مناسب انتخاب کنید، بهتر است نکات زیر را نیز در نظر داشته باشید.

”رنگ اتاق نوزادان تا ۳ ماهگی
 طبق تحقیقات محققان نوزاد تا سه ماهگی فقط توانایی تشخیص رنگ‌های سفید، سیاه و خاکی‌رنگ را دارد. به همین دلیل بهتر است رنگ سیاه و سفید برای اتاق نوزاد انتخاب کنید؛ اما از سه تا ۶ ماهگی رنگ‌های جذاب و شاد دیگری همچون زرد و سرخابی را به این ترکیب خنثی اضافه کنید، این کار باعث تقویت بینایی او می‌شود.

”رنگ اتاق نوزادان ۶ ماهه تا ۱۲ ساله
 قدرت بینایی نوزادان ۶ تا ۱۲ ماهه رشد کرده و توانایی تشخیص رنگ‌ها را دارند و شما به‌عنوان والدین او باید رنگ‌های جذاب دیگری را بسا اضافه کردن عروسک، وسایل دکوری و تابلو، وارد اتاق آن‌ها کنید؛ اما در انتخاب رنگ با دقت تصمیم بگیرید و طوری نباشد که آرامش اتاق خواب از بین برود، مثلاً سبزه کمرنگ و آبی کمرنگ برای کاغذ دیواری بسیار مناسب هستند.

”رنگ اتاق کودک ۱ تا ۲ ساله
 کودکان یک تا دو ساله کم‌کم توانایی راه رفتن و حرف زدن به‌دست می‌آورند و رنگ‌ها برایشان قابل درک است، شما می‌توانید از رنگ‌های خنثی در کنار رنگ‌های جذاب بهره‌بردار تا فضایی شاد و پُرانرژی برای فرزندتان فراهم کنید؛ انتخاب این رنگ‌ها در خلایقت، هوش و پرورش استعداد کودکان تأثیر بی‌نظیری دارند.